സെന്റ് തോമസ് കോളജ് പാലാ ഓട്ടോണമസ്
അരുണാപുരം പി.ഒ., കോട്ടയം 686 574

April 2026
Vol. 2 Issue 3

പാലൈ
PALAI பாலை
ISSN No: 3049-0316

ഗൃഹാതുരത; രാഷ്ട്രീയവും ആഖ്യാനവും

രേഷ്മ വി.ബി.

സംഗ്രഹം

പഴമയോടുള്ള അദമ്യമായ ഗതകാല സുഖസ്മരണകളിൽ വ്യാപരിക്കാനുള്ള മനുഷ്യന്റെ അഭിലാഷം, പ്രകൃതിയിലേക്ക് മടങ്ങാനുള്ള ആസക്തി എന്നിവയുടെ ഉറന്നൊഴുക്കുകൾ ആധുനികവും ഉത്തരാധുനികവുമായ രചനകളിൽ സവിശേഷമായി വിഷയീഭവിക്കാറുണ്ട്. ഗതകാലസ്മരണകൾ സൃഷ്ടിക്കുന്ന വർത്തമാനകാലാവസ്ഥയിലുള്ള ശൂന്യതയും നാഗരികത സൃഷ്ടിക്കുന്ന അന്യഥാബോധവും പ്രകടമാകുന്ന തരത്തിൽ വിനിയതമായിട്ടുള്ള വൈകാരികതലങ്ങളെ അനാവരണം ചെയ്യുന്ന കഥയാണ് 'നിയാൻഡർതാൽ താഴ്വരയിൽ'. അയ്മനം പ്രകൃത്യാനുഭവങ്ങളും പ്രപഞ്ചാനുഭവം സൃഷ്ടിക്കുന്ന സാംസ്കാരിക വിലയിരുത്തലുകളും നിയാൻഡർതാൽ താഴ്വരയുടെ ആത്മീയാനുഭവവും പ്രാചീന-ആധുനിക സംഘർഷങ്ങളും കാഴ്ചയുടെ/അനുഭവത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയത്തിലൂടെ അനാവൃതമാകുന്നു. ഇവയുടെ സവിശേഷതകളോടൊപ്പം ആഖ്യാന സവിശേഷതകളും പഠന വിധേയമാക്കുകയാണ് പ്രബന്ധം.

താക്കോൽ വാക്കുകൾ: ആഖ്യാനം, രാഷ്ട്രീയം, സംസ്കാരം

ആമുഖം

പഴമയിലേക്കുള്ള തിരിഞ്ഞുനോട്ടങ്ങളും അവയിൽ അഭിരമിക്കാനുള്ള ആഗ്രഹവും ആധുനികതയിൽ പ്രകടമാകാറുള്ളതാണ്. നഷ്ടസ്മൃതികളെ തിരികെ കൊണ്ടുവരാനുള്ള ആഗ്രഹം മനുഷ്യരിൽ ഗൃഹാതുരതയുടെ വിത്തുപാകാറുണ്ട്. വർത്തമാനകാലവും ഭൂതകാലവും തമ്മിലുള്ള താരതമ്യപ്പെടുത്തലുകൾ മലയാളസാഹിത്യത്തിൽ ഇടം കണ്ടെത്തുകയുണ്ടായി. ആധുനികമായ ഇത്തരം പ്രവണതകൾ അയ്മനം ജോണിന്റെ നിയാൻഡർതാൽ താഴ്വരയിൽ എന്ന രചനയിലും പ്രത്യക്ഷീകരിക്കുന്നു. പ്രകൃത്യോപാസകനായ അയ്മനം ജോൺ, പ്രാചീനവും ആധുനികവുമായ രണ്ടു കാലഘട്ടങ്ങളെ ഈ കഥയിൽ അനാവരണം ചെയ്യുന്നു. കാലഘട്ടങ്ങളോടൊപ്പം വ്യതിരിക്തമായ സംസ്കാരവും യാത്ര ചെയ്യുന്നുണ്ട്. നിയാൻഡർതാൽ ജീവിതത്തിലൂടെ വികസിതമാകുന്ന കഥ മെട്രോ നഗരത്തിലാണെത്തി നിൽക്കുന്നത്. നിയാൻഡർതാൽ മനുഷ്യരിൽ നിന്നും സാംസ്കാരിക സാമൂഹിക നിയമങ്ങളും മാനദണ്ഡങ്ങളും പരിവർത്തിപ്പിച്ച് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ആധുനിക മനുഷ്യന്റെ വ്യഥകൾ ഈ കഥയിലുടനീളം അനുഭവവേദ്യമാണ്. ആ പഴയ മനുഷ്യരിലേക്ക് തിരികെ പോകാനാണ് ഇപ്പോൾ ആധുനികതയിൽ സ്വയം സമർപ്പിച്ചുജീവിക്കുന്ന ആഖ്യാതാവ് ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. അയ്മനം ജോണിന്റെ കഥകളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടാറുള്ള ഭൂത-വർത്തമാനകാല സംവേദനം ഈ കഥയുടെ ഘടനയേയും വാർത്തെടുത്തിരിക്കുന്നു. 'അക്കരെയെത്തിയ

* ഗവേഷക, മലയാള വിഭാഗം, മഹാരാജാസ് കോളേജ്, എറണാകുളം, reshmavbaburaj@gmail.com.
Mob - 7736562918

 ISSN No: 3049-0316

ശേഷം അവിടെ നിന്ന് തിരിഞ്ഞുനോക്കികണ്ടിട്ടുള്ള ഇക്കരെയാണ് തന്റെ മനസ്സിലെ ഭൂതകാല ഗൃഹാതുരതയുടെ രൂപക'(മണ്ണിൽ നിന്നും ഉണരുന്ന ചിന്തയുടെ കെടാവിളക്കുകൾ:2020)മെന്നത് അയ്മനം ജോണിന്റെ കഥകൾ തെളിയിക്കുന്നു. എഴുത്തുകാരൻ സ്വയം ആഖ്യാതാവായി സ്വഗതാഖ്യാന രീതിയിൽ കഥ പറഞ്ഞുകൊണ്ട് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. ചില രുചികളും ഗന്ധങ്ങളും ഗൃഹാതുരതയിലേക്ക് നയിക്കുന്നതുപോലെ ഇന്ദ്രിയഗ്രാഹ്യമായ ഓർമ്മകളിലൂടെയാണ് ആഖ്യാതാവിന്റെ സഞ്ചാരം. നിയാൻഡർതാൽ താഴ്‌വരയിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന കാലം, മെട്രൊ നഗരത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന സമയം എന്നിങ്ങനെ പ്രാചീനവും - നാഗരികവുമായ വേർത്തിരിവുകൾ കഥയിലുണ്ട്. കാഴ്ച, കേൾവി, ഘ്രാണം എന്നിവയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളും രണ്ടു സംസ്കാരങ്ങളിലൂടെ സഞ്ചരിച്ചപ്പോൾ അവയ്ക്കുണ്ടായ വ്യതിരിക്തതകളും കഥയിലൂടെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. രണ്ടു സംസ്കാരങ്ങളും തന്നെ മാനസികവും ഇന്ദ്രിയപരവുമായി എപ്രകാരമാണ് സ്വാധീനിച്ചതെന്നു പറയുന്നതോടൊപ്പം കാഴ്ചയുടെ രാഷ്ട്രീയത്തിലൂടെ കഥയെ നയിക്കുന്നു.ഈ രാഷ്ട്രീയം സൃഷ്ടിക്കുന്ന ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങളാണ് സന്തോഷവും സന്താപവും പ്രദാനം ചെയ്യുന്നത്.

ഇന്ദ്രിയപക്ഷവും പ്രകൃതിയും

ഗന്ധം, കാഴ്ച, ഘ്രാണം എന്നിവയെല്ലാം പ്രകൃതിയുമായുള്ള പ്രത്യക്ഷ ബന്ധം പുലർത്തുന്നു. നല്ല കാഴ്ചകൾ സമ്മാനിക്കുന്ന സന്തോഷവും നല്ല സുഗന്ധം നൽകുന്ന വൈകാരികാനുഭൂതിയും ഊണങ്ങൾ നൽകുന്ന ഉന്മേഷവും മാനസികാരോഗ്യത്തെ അനുകൂലമായി ബാധിക്കുന്നു. പ്രകൃതിയിൽ നിന്നും ലഭിക്കുന്ന ഇന്ദ്രിയാനുഭൂതികൾ വ്യക്തിയുടെ മാനസികവും ശാരീരികവുമായ ഊർജ്ജം വർദ്ധിക്കാനുതകുന്നു. ഈ കഥയിലും പ്രകൃതിയുടെ അനിഷേധ്യസാന്നിധ്യം ദർശനീയമാണ്. നിയാൻഡർതാൽ താഴ്‌വരയിലായിരുന്നപ്പോൾ ഇന്നുള്ളതിന്റെ പതിന്മടങ്ങ് കാഴ്ച ശക്തിയുണ്ടായിരുന്നെന്നും മേഘങ്ങളിൽ നിന്നും മഴത്തുള്ളി അടർന്നു വീഴാറായി നിൽക്കുന്നതും പർവ്വതങ്ങളുടെ ചുവട്ടിൽ നിന്നാൽ മുകളിലുള്ള പുൽനാമ്പുകളെ വരെ കാണാമായിരുന്നെന്നും ആഖ്യാതാവ് തന്റെ കാഴ്ചയെക്കുറിച്ച് വ്യക്തമാക്കുന്നു. നഗരം ഇപ്പോൾ മറച്ചു പിടിച്ച തന്റെ കാഴ്ചയെക്കുറിച്ചുള്ള ദുഃഖം ഇവിടെ പ്രകടമാകുന്നു. ചീറിപ്പാഞ്ഞോടുന്ന വ്യക്തികൾക്കും വാഹനങ്ങൾക്കുമപ്പുറം സൗന്ദര്യാത്മകമായ കാഴ്ചകളായിരുന്നു താഴ്‌വര അയാൾക്ക് സമ്മാനിച്ചിരുന്നത്. പ്രകൃതിയുമായുള്ള നേത്ര സംവേദനം നഗരം കവർന്നെടുത്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നയാൾ സന്ദേഹിക്കുന്നു. തന്റെ ഇന്നലെകളിലെ തുറന്ന കാഴ്ചകളെ അയാൾ പ്രണയിക്കുന്നു.ആഖ്യാതാവിന്റെ അനിയന്ത്രിത സ്മരണകൾ ആ സാനുക്കളിലൂടെ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

നിയാൻഡർതാൽ താഴ്‌വര ആഖ്യാതാവിന്റെ കേൾവിയെ സൂക്ഷ്മമാക്കിയിരുന്നു. മലമുകളിലിരിക്കുമ്പോൾ പോലും അടിവാരത്തിലെ പുൽക്കൂട്ടത്തിൽ ഓടിക്കളിക്കുന്ന മുയലുകളുടെ കാലൊച്ചകൾ കേൾക്കാനയാൾക്ക് സാധിച്ചിരുന്നു. മലയുടെ മറുവശത്തു കൂടി പറന്നു പോയിരുന്ന പക്ഷിക്കൂട്ടങ്ങളുടെ ചിറകടിയൊച്ചകളും മല കയറി വന്ന് കാതിലെത്തുമായിരുന്നെന്നുമയാൾ ഓർത്തെടുക്കുന്നു. അവിശ്വസനീയമാം വണ്ണം ആഖ്യാതാവിന്റെ ഘ്രാണശക്തിയും പ്രവർത്തിക്കുമായിരുന്നു. കാതങ്ങൾക്കപ്പുറത്ത് കിഴങ്ങു മാന്താൻ പോയ അമ്മയെ മുലപ്പാലിന്റെ മണത്താലും മലമുകളിൽ കായ്കനികൾ തേടി നടന്നിരുന്ന കൂടപ്പിറപ്പുകളെ അവരുടെ വിയർപ്പു ഗന്ധത്താലും അകലെ നിന്നും കണ്ടെത്താനാകുമായിരുന്നെന്നും ഓർക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം തന്റെ ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ താഴ്‌വരയിലായിരുന്നപ്പോൾ കാര്യക്ഷമമായിരുന്നെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. ശാരീരിക ക്ഷമതയുടെ പ്രഖ്യാപനവും നടത്തുന്നുണ്ട്. ഒരു കാട്ടുപോത്തിന്റെ കരുത്തുണ്ടായിരുന്നെന്നും പർവ്വതങ്ങൾ ഓടിക്കയറുന്നതു തടാകങ്ങൾ നീന്തിക്കടക്കുന്നതും ക്ഷിപ്രസാധ്യമായിരുന്നെന്നും പറയുന്നു. വലിയ കുന്നുകളെ മൺക്കൂനകളായും വലിയ നദികളെ കൈത്തോടുകളുമായാണ് തനിക്കനുഭവപ്പെട്ടിരുന്നതെന്നും കഥയിലൂടെ അനുവാചകരിലെത്തിക്കുന്നു.

ഇവിടെ രണ്ടു സംസ്കാരങ്ങളിലും തന്റെ ഇന്ദ്രിയ-ശാരീരികാവസ്ഥകൾ എപ്രകാരമായിരുന്നുവെന്ന് ആഖ്യാതാവ് സ്മരിക്കുന്നു. തന്റെ കാര്യക്ഷമമായ ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്കുള്ള കാരണമായി പ്രായത്തെയല്ല, അതിനെ ആ സംസ്കാരത്തിന്റെ പ്രതിഫലനമായാണ് കാണുന്നത്.

പ്രപഞ്ചമെന്ന അനുഭവം

പ്രാപഞ്ചികാനുഭവത്തെ നിയാൻഡർതാൽ താഴ്‌വരയാലാണ് അടുത്തറിയാനായതെന്ന് കേന്ദ്രകഥാപാത്രത്തിന്റെ ആഖ്യാനത്തിൽ നിന്നും വ്യക്തമാണ്. ആധുനികതയേക്കാൾ താഴ്‌വരയിലെ സംസ്കാരത്തോടാണയാൾക്ക് പ്രിയം. അവിടെ ആർക്കും സ്വന്തമായൊന്നും ഇല്ലാത്തതിനാൽ ഭൂമിയെ നിസ്വാർത്ഥമായി കാണാൻ സാധിക്കുമായിരുന്നു. പ്രത്യേകം തിരിച്ചറിയപ്പെടാനായി ഒന്നുമില്ലാത്തതിനാൽ സ്വജീവിതവും പരന്റെ ജീവി

തവും ഒന്നായിത്തന്നെ കാണാൻ താഴ്‌വരയിലെ അന്തരീക്ഷം സഹായകമായിരുന്നു.രണ്ടല്ല, ഒന്ന് എന്ന സൈദ്ധാന്തികതയിലേക്ക് ആ സംസ്കാരം അവിടെയുള്ളവരെ നയിച്ചു. ആധുനികതയിലെ തിരക്കുകളും കർത്തവ്യങ്ങളും അവിടെയില്ലാത്തതിനാൽ സ്വതന്ത്രരായിരുന്നെല്ലാവരും.

മാനവികതയുടെ ഉത്തമോദാഹരണമായി നിയാൻഡർതാൽ സംസ്കൃതി സ്ഥാനമുറപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ സംസ്കാരത്തിൽ നാഗരികസംസ്കാരത്തിനേക്കാൾ സൗഹാർദാന്തരീക്ഷമായിരുന്നു. പ്രകൃതിയിൽ അപായകരമായ എന്തും സംഭവിക്കാമെങ്കിലും താഴ്‌വരയിലുള്ളവരിൽ പരസ്പരം അപകടങ്ങളിൽ സഹായിക്കാനുള്ള കൂട്ടുകെട്ടുണ്ടായിരുന്നു. മനുഷ്യരും മറ്റു ജീവജാലങ്ങളും സഹജീവി സ്നേഹം പുലർത്തിയിരുന്നു. ഭൂചലനങ്ങളും ജലപ്രളയങ്ങളും മുൻകൂട്ടി പക്ഷിക്കൂട്ടങ്ങളിലൂടെ അറിയാനാകുമായിരുന്നു. നല്ലൊരു ജൈവവ്യവസ്ഥ താഴ്‌വരയിലുണ്ടായിരുന്നു. മരുഭൂമി കടന്നുപോകണമെങ്കിൽ പക്ഷികളെ കൂടെക്കൂട്ടുമായിരുന്നു.ചവിട്ടാൻ ഭയപ്പെടേണ്ടതായ പാറകളേതൊക്കെയെന്ന് ആടുകൾ മനസ്സിലാക്കി കൊടുക്കുമായിരുന്നു. ദീർഘസഞ്ചാരങ്ങൾക്ക് നായ്ക്കളേയും കൂടെക്കൂട്ടുമായിരുന്നു. അത്തരത്തിൽ സഹജീവികളുമായുള്ള ആത്മബന്ധം മനുഷ്യനുണ്ടായിരുന്നു. ആ സംസ്കാരം തിരികെ ലഭിക്കണമെന്നാണ് ആഖ്യാതാവിന്റെ അഭിലാഷം.

നിയാൻഡർതാൽ താഴ്‌വരയും ആത്മീയതയും

ജീവശ്വാസമാണ് ആത്മാവിൽ ഉൾച്ചേർന്നിരിക്കുന്നത്. ഓരോ വ്യക്തിയേയും സന്തോഷിപ്പിക്കുകയും ആന്തരികമായ സമാധാനത്തിലെത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് ആത്മീയത. ശരീരവും മനസ്സും ഏകത്വമായതിനെ വരവേൽക്കുന്നു. നിയാൻഡർതാൽ താഴ്‌വരയും ആത്മീയാനുഭൂതിയുടെ സാനുവായി മാറുന്നുണ്ട്. ആത്മത്തെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്ന അന്തരീക്ഷത്താൽ സമ്പന്നമാണവിടം. ആഖ്യാതാവും അവിടെയുള്ള മോക്ഷമാണാഗ്രഹിക്കുന്നത്. സഹജീവികളുടെ ദയ നിറഞ്ഞ കണ്ണുകളിലാണ് താഴ്‌വരയിലെ ദൈവ ദർശനങ്ങൾ എന്നാണ് ആഖ്യാതാവിന്റെ പക്ഷം. ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായ സൗന്ദര്യത്തോടൊപ്പം ഇവിടം മുന്നോട്ടു വയ്ക്കുന്ന ആത്മീയത, എല്ലാവരും ഒന്നാണെന്ന സങ്കല്പനമാണ്. "അരുളുള്ളവനാണ് ജീവി" (അനുകമ്പാദശകം:2022) എന്നതിനെ അന്വർഥമാക്കുകയാണീ താഴ്‌വര. താഴ്‌വരയിലെ സ്വപ്നങ്ങളിൽപോലും ഈ സ്നേഹം നിറഞ്ഞു നിന്നിരുന്നു. സ്വപ്നങ്ങളിൽ മറ്റു ജീവികളായി താദാത്മ്യംപ്രാപിച്ച് അവരുടെ പ്രപഞ്ചാനുഭവം എന്താണെന്നറിയാനുള്ള സിദ്ധി ആ താഴ്‌വരയുടെ മസ്തിഷ്കത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ സ്വപ്നത്തിൽ ഒരു കടൽ ജീവിയായി ആഴക്കടലിലെ വിസ്മയക്കാഴ്ചകൾ കണ്ട് നീന്തി രസിച്ചത് ആഖ്യാതാവ് പങ്കുവയ്ക്കുന്നുണ്ട്. അപ്രകാരം നിയാൻഡർതാൽ താഴ്‌വരയിലെ ഓരോ ജീവിയേയും സഹജീവികൾ സ്വാധീനിച്ചിരുന്നു.

നിറഭേദങ്ങളുടെ ഭൂതകാലത്തെ, നിയാൻഡർതാൽ താഴ്‌വരകളിൽ ഓടിക്കളിക്കാൻ വെമ്പുന്ന മനസ്സിനെ കഴുത്തിൽ കയർവീഴും മുമ്പ് ഒരു പൈക്കുട്ടിയായി തൊടിയിലും പറമ്പിലുമൊക്കെ ഇഷ്ടാനുസരണം ഓടിക്കളിച്ചുനടന്നിരുന്ന ഒരു വയസ്സൻ വണ്ടിക്കാളയുടെ ഓർമ്മകളായാണ് ഉപമിക്കുന്നത്. നാഗരികതയുടെ നിയന്ത്രണത്തിന്റെ കയർ വീഴുന്നതിനു മുമ്പ് അനിയന്ത്രിതമായി ഓടിക്കളിച്ചിരുന്ന പൈക്കുട്ടി, വയസ്സൻ വണ്ടിക്കാളയായിരിക്കുന്നു. ജീവിതഭാരമാകുന്ന ചുമട് താങ്ങുന്ന വണ്ടിക്കാളയായി സ്വയം പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നു.

പ്രാചീന – ആധുനിക സംഘർഷങ്ങൾ

ഇരുസംസ്കാരങ്ങൾക്കിടയിലെ അന്ത:സംഘർഷങ്ങൾക്കിടയിലാണ് ആഖ്യാതാവ്. ആഖ്യാതാവ് ഇപ്പോൾ വസിക്കുന്ന മെട്രോ നഗരത്തിൽ തിരക്കേറിയ അഞ്ചു സ്ഥലങ്ങളിൽ ബോംബ് സ്ഫോടനങ്ങളുണ്ടായി.അതിലൊരു സ്ഥലം ട്രാഫിക് ജംഗ്ഷനായിരുന്നു. ആഖ്യാതാവടക്കമുള്ള സഹയാത്രികർ സഞ്ചരിച്ചിരുന്ന ബസ്, സ്ഫോടന സമയത്ത് ട്രാഫിക് ജംഗ്ഷനിൽ വൈകിയെത്താനുള്ള കാരണം, തൊട്ടുമുമ്പുള്ള സ്റ്റോപ്പിൽ ഒരു വൃദ്ധൻ വൈകിയിറങ്ങിയതിനാലാണ്. തത്സമയം എല്ലാവരും ആ വൃദ്ധനെ കളിയാക്കിയും ശകാരിച്ചും തങ്ങളുടെ സമ്മർദ്ദം കുറച്ചെങ്കിലും സ്ഫോടനം നേരിൽ കണ്ടപ്പോൾ വൃദ്ധനെ ദൈവദൂതനായി കാണാനും അവർക്കായി. അയ്മനം ജോണിന്റെ ദൈവദർശനം ദയയുള്ള ജീവികളിലും ആപത്തിൽ രക്ഷിക്കുന്നവരിലും നിലക്കൊള്ളുന്നു.

മെട്രോനഗരത്തിലെ ജീവിതം സുരക്ഷിതമല്ലെന്ന തോന്നലിൽ നിയാൻഡർതാൽ താഴ്‌വരയുടെ ഓർമ്മകളിൽ ആഖ്യാതാവ് അഭയം പ്രാപിച്ചു. പ്രാചീന സംസ്കാരത്തിലെ സുവർണയുഗവും അജ്ഞാതരെ പോലും വധിക്കാൻ മടിക്കാത്ത നാഗരിക സംസ്കാരവും തമ്മിലുള്ള ആന്തരിക സംഘർഷങ്ങൾ ആഖ്യാതാവിൽ നിലക്കൊണ്ടു. ആൾക്കൂട്ടത്തിൽ തനിയെ എന്ന ആധുനികതയുടെ സന്തതിയിവിടെ വളർന്നു. അടുത്തു നിൽക്കുന്നവർ ഏതു നിമിഷവും ആരെയും നശിപ്പിക്കും എന്ന സുരക്ഷിതമില്ലായ്മയവിടെ ജനിച്ചു.ആൾക്കൂട്ട

 ISSN No: 3049-0316

ങ്ങളെ ശവശരീരങ്ങളായി മാത്രം കാണുന്ന ആധുനികർ നിയാൻഡർതാൽ താഴ്‌വരയിലില്ല. തിരക്കു പിടിച്ച ജീവിതങ്ങളവിടെയില്ല. കർത്തവ്യങ്ങളില്ലാത്ത സ്വതന്ത്രമായ ആ കാലഘട്ടങ്ങളിലേക്ക് മടങ്ങിപ്പോകാനായെങ്കിൽ പ്രാചീന മനുഷ്യനായിരുന്നപ്പോഴുണ്ടായിരുന്ന സമാധാനത്തോടെ ജീവിക്കാനാകുമായിരുന്നു എന്ന ചിന്തയും പങ്കുവയ്ക്കുന്നു. ജീവജാലങ്ങളോടും പ്രകൃതിയോടും ആകർഷണവും സ്നേഹവുമുണ്ടായിരുന്ന, പ്രകൃതിയോടിണങ്ങി ജീവിച്ചിരുന്ന പ്രാചീന മനുഷ്യനിൽ നിന്നും മനുഷ്യൻ ആധുനികനായപ്പോൾ നഷ്ടപ്പെട്ട മൂല്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും പുതിയ ലോകത്തെക്കുറിച്ചുമുള്ള സന്ദേഹങ്ങൾ കഥ മുന്നോട്ടുവയ്ക്കുന്നുണ്ട്. തിരക്കുനിറഞ്ഞ ജീവിതത്തിൽ ഇന്ദ്രിയാനുഭൂതികൾക്കും സൗഹൃദങ്ങൾക്കും സമയമില്ലാതെ സ്വാർത്ഥതയ്ക്കായി ആരെ വധിക്കാനും മടിയില്ലാത്തവരായി മാറിയ നാഗരികരേക്കാൾ പഴയ സംസ്കാരത്തിൽ ഉൾച്ചേരാനാണ് ആഖ്യാതാവ് ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. തന്റെ വിഹ്വലതകളും സന്ദേഹങ്ങളും അനുവാചകസമക്ഷം സമർപ്പിക്കുന്ന ആഖ്യാതാവ് ഒറ്റപ്പെട്ട ആധുനിക മനുഷ്യന്റെ പ്രതിനിധിയാണ്. താഴ്‌വരയുടെ ആലിംഗനത്തിനായാണയാൾ പ്രത്യാശിക്കുന്നത്. നാഗരിക മനുഷ്യന്റെ സമാധാനമുറങ്ങുന്നത് നിയാൻഡർതാൽ താഴ്‌വരയിലാണ്.

അടിക്കുറിപ്പുകൾ

1. മണ്ണിൽ നിന്നും ഉണരുന്ന ചിന്തയുടെ കെടാവിളക്കുകൾ, സാവി നന്ദൻ കക്കാട്ടിൽ, നവംബർ 14,2020, മാതൃഭൂമി.കോം.
2. അനുകമ്പാദശകം, ശ്രീനാരായണ ഗുരു, സ്വാമി ചിദാനന്ദപുരി (വ്യാഖ്യ), 2022, മാതൃഭൂമി

ഗ്രന്ഥസൂചി

1. ജോൺ അയ്മനം, ഇതര ചരാചരങ്ങളുടെ ചരിത്ര പുസ്തകം, 2015, ഡി.സി. ബുക്സ് കോട്ടയം.
2. ജോൺ അയ്മനം, ചരിത്രം വായിക്കുന്ന ഒരാൾ, 2007, ഡി.സി. ബുക്സ്, കോട്ടയം
3. നാരായണ ഗുരു ശ്രീ, ചിദാനന്ദപുരി സ്വാമി (വ്യാഖ്യ), അനുകമ്പാദശകം, 2022, മാതൃഭൂമി, കോഴിക്കോട്